

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 221.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000468272/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

mig Evangeliets Ord, Wolfe raabte Doktor Martin pludselig højt, »siig det! siig det! — aa, jeg døer i Fortabelse! — —«

»Hvilket Evangelium, Hr. Doktor, mener I?«

»Om Saligheden af Troen — — Enhver, som troer og bliver døbt, han skal blive salig. Siig det nu — —: Saa elskede Gud Verden, Wolf! siig det!«

»Ja, ja: Saa elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den Enbaarne, forat hver, som troer paa ham, skal ikke fortabes, men have et evigt Liv.«

Wolf havde staaet og seet lige frem for sig, mens han — huskende sig om — sagde disse Ord. Nu sænkede han Blikket mod den Syge — og blev helt forfærdet, skjønt han ellers satte megen Pris paa sin Overlegenhed i alle Livets Forhold.

Men det var jo, som et Lig kunde ligge og stirre op mod ham med sorte, udslukte Øjne.

»Det er vist galt, dettehér, Doktor Martin. Lad mig jage til og hente Broder Lægen.«

»Bliv her, Wolf! Find en Klud og tør min Pande! — Hvor længe er det siden?«

»Hvad for noget?«

»At jeg var — ved mig selv.«

»Naa, *har* I været fra jer selv?«

»Der er ingen Tid, hvor jeg var henne. — — Hvor længe er det siden — — med de Ord: Saa elskede Gud Verden — ?«

»Siden? — — det var jo lige nu, Hr. Doktor!«

»Spørg Satan! Han veed det bedre, hvor han havde mig fangen! — De Ord — det var som en Klippe at kravle op ad — men jeg kunde ikke faa fat — jeg styrtede ned til ham — Siig det Ord af Paulus — siig det kjære Ord!«

»Om Retfærdigheden?«

»Ja, om Retfærdigheden!«

»Thi jeg skammer mig ikke ved Kristi Evangelium, thi det er en Guds Kraft til Frelse for hver, som troer det. Thi deri aabenbares Guds Retfærdighed af Tro til Tro, som skrevet staar: Den Retfærdige skal leve af Troen.«

»Herre Gud, forstød mig ikke! Er jeg da fortabt, kan intet længer løfte mig op! — Siig det Daglige, Wolf, siig Credo og Parernoster!«

Da Wolf kom til de Ord: *Syndernes Forladelse*, — raabte Doktor Martin: »Ja, ja, ja! Syndernes Forladelse! Siig det igjen, Wolf! — Det sagde min gamle Præceptor: Du skal tro, ikke blot, at Synderne er forladne, men at de er *Dig*